

. Cine 'ncepe multe
Sfîrşesce puţine,

şi nici-uă-dată nu mî-a trecutû prin minte
că s'arû găsi cine-va, care s'o prefacă, după
calapodû mai lătinescû, în :

*Care începe multe
Finesce puţine.* (1)

Neologismulû «*finesce*» e potrivitû aci ca
nuca 'n părete, şi cam totû ast-felû de potri-
vite şi la loculû lorû suntû şi năsuinţele scó-
lei latiniste, de care vorbiî mai susû, cândû
ele s'aplică literaturii poporare. «*Sfârşesce*»
— dice-se — sună a slavonesce; noi ênsë, La-
tinî neaoşî ce suntemû, trebuie numai de câtû
së mazilimû cuvêntulû şi, în locu'î, se 'ntro-
nãmû pe «*Finesce*», care vine de la *Finis* celû
latinescû.

Dup'ua asemenea judecată «fără dreptû de
apelû», nu mai rămâne nimicû din producerile
şi caracterulû strămoşilorû. Limba lorû devine
uă nemernică 'mpestrîtare de vechime şi mo-
dernitate, întocmai ca bêtrânele icóne pe care
nesce mîsgălitori ne'ndemânateci adaugû feţe
deschise, spre a le da ca nouî-nouişóre. Ş'ace-
stia se dicû culegători de literatură poporară,
cărora se pretinde ca naţia, recunoscêtóre, së
le rădice statue de neperitóre marmoră pe pie-
ţele publice!

Greû lucru e s'adunî tóte proverbele, dérû

(1) Hinţescu, pag. 113.